

**КОМПЕТЕНТНІ ПРАВООХОРОННІ ОРГАНИ
У СФЕРІ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА
ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ**

Зубенко Сергій Євгенович

*аспірант науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання
кримінальним правопорушенням факультету № 3
Донецький державний університет внутрішніх справ
м. Кривийозок, Україна
<https://orcid.org/0009-0008-4565-6552>*

Взаємодія держав щодо реалізації можливостей міжнародного співробітництва під час кримінального провадження здійснюється в особі компетентних правоохоронних органів, установ та міжнародних організацій. Співпраця в межах провадження досудового розслідування є важливим аспектом, що дозволяє протидіяти транснаціональним злочинам, забезпечувати кримінальне переслідування та удосконалювати механізми і методики розслідування кримінальних правопорушень. Зважаючи на те, що міжнародне співробітництво здійснюється відповідно до національного законодавства, міжнародних договорів і угод, ратифікованих і підписаних Україною, актуальним є визначення компетентних правоохоронних органів у сфері міжнародного співробітництва та надання правової допомоги, а також вивчення їх повноважень.

Компетенція національних правоохоронних органів, уповноважених на здійснення міжнародного співробітництва визначена КПК України, законами, міжвідомчими і підзаконними актами, а також міжнародними договорами і угодами.

Відповідно до КПК України центральними органами, які мають повноваження у сфері міжнародного співробітництва, зокрема надання взаємної правової допомоги є:

1) Офіс Генерального прокурора (звертається із запитом про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні під час досудового розслідування та розглядає відповідні запити іноземних компетентних органів);

2) Національне антикорупційне бюро України (здійснює функції центрального органу України при досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень, що віднесені до підслідності НАБ України);

3) Міністерство юстиції України (звертається із запитами судів про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні під час судового провадження та розглядає відповідні запити судів іноземних держав) [1].

Міжнародне правове співробітництво під час кримінального провадження здійснюється органами прокуратури України відповідно до Конституції України, чинного законодавства та міжнародних договорів, а також без договору у випадках, коли для належної реалізації завдань і функцій прокуратури необхідне застосування норм міжнародного права або взаємодія з іноземними державними інституціями чи міжнародними організаціями. Одним із досить важливих напрямів взаємодії органів прокуратури України із компетентними установами іноземних держав та міжнародними організаціями є виконання у межах компетенції прокуратури зобов'язань України за міжнародними договорами про міжнародно-правове співробітництво під час кримінального провадження, зокрема кримінальне провадження у порядку перейняття [2, с. 87]. Офіс Генерального прокурора виконує функції центрального органу України у сфері міжнародного співробітництва, який забезпечує реалізацію міжнародних договорів і угод щодо надання правової допомоги, що полягає в отриманні і направленні запитів про надання правової допомоги, розгляд запитів органів досудового розслідування України щодо надання правової допомоги компетентними органами іноземних держав.

Кримінальним процесуальним законодавством не визначено повноваження правоохоронних органів України щодо міжнародного співробітництва під час кримінального провадження, проте, вивчення міжвідомчих нормативно-правових актів та міжнародних угод надає можливість зробити висновок, що до компетентних правоохоронних органів, що здійснюють міжнародне співробітництво належать:

1) компетентні установи іноземних держав, визначені міжнародними договорами і угодами (окружні суди, прокуратура, юстиція, поліція), а також міжнародні організації (Європол, Інтерпол, Міжнародний кримінальний суд);

2) правоохоронні органи України уповноважені на надання правової допомоги і міжнародне співробітництво:

- центральні органи (Офіс Генерального прокурора, Міністерство юстиції України, Національне антикорупційне бюро України);

- органи, які відповідно до покладених на них обов'язків здійснюють міжнародне співробітництво (МВС України, Національна поліція, Державне бюро розслідувань, Бюро економічної безпеки України).

Література:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення 07.12.2024).
2. Курбатова І.С. Міжнародне співробітництво прокуратури України під час кримінального провадження в порядку перейняття // Приватне та публічне право. 2020. № 1. С. 87-91. URL: https://web.archive.org/web/20220309141748id_/http://pp-law.in.ua/archive/1_2020/20.pdf (дата звернення 28.11.2024).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-462-0-29>

ВІДМОВА У МИТНОМУ ОФОРМЛЕННІ ПРИ ДЕКЛАРУВАННІ ТОВАРУ: ПІДСТАВИ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ

Іванченко Едуард Пилипович

кандидат юридичних наук, професор

Української технологічної академії,

радник Асоціації митних брокерів України, докторант

Науково-дослідний інститут приватного права

і підприємництва імені академіка Ф.Г. Бурчака

Національної академії правових наук України

м. Київ, Україна

Митне декларування з послідуєчим оформленням товару вимагає від декларанта виконання встановлених чинним законодавством певних дій. Правові відносини між декларантом та митним органом в частині відмови у митному оформленні товару врегульовані Митним кодексом України (Кодекс) [1], а саме статтею 256. Відмова у митному оформленні та обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення. У відповідності до зазначеної статті:

1. Відмова у митному оформленні – це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів,